

ministeren hos Rigsdagen skulde søge Bemyndigelse til en saadan Udvidelse af Rentegarantien som den, der her er foreslaaet, og som Følge deraf er det altsaa ligesom min Pligt at forelægge det ærede Thing det Spørgsmaal til Besvarelse, om det vil følge den tidligere udtalte velvillige Stemning overfor de Koncessionshavende eller ikke. Det Udvalg, som isfor var nedsat til Behandling af andre Lovforslag angaaende Jernbaneanlæg, har jo ogsaa haft denne Sag til Behandling, og det var jo væsentligst den vidtløftige Forhandling, som den Gang fandt Sted i den Anledning, og den Uvillie til at gaa ind paa Forslaget, som da blev udvist fra Thingets Side, der gjorde, at denne Sag ogsaa den Gang, ligesom tidligere, ved en uheldig Forbindelse med andre Sager, ikke blev ført til Ende. Efter den Maade, hvorpaa Forslaget den Gang blev modtaget i Udvalget, var der imidlertid ikke nogen Grund til at tro, at Sagen vilde have mødt nogen afgjort Modstand her i Thinget, og jeg har derfor anset mig forpligtet til og ikke haft nogen Betænkelse ved at fremsjøre Sagen for det ærede Thing i den Tanke, at dette vilde finde, at, om der end ikke her er noget stærkt Netskrav tilstede, saa er der dog et Billighedskrav, og jeg kan ikke se, at der i den Omstændighed, at det nu viser sig, at Gjesfer—Nykjøbingbanen ikke har nogen større Chance for at blive gennemført, skulde ligge en Grund til at negte det. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Sagen til det ærede Things Velvillie og navnlig til den Lovvillie, som Thinget paa et tidligere Stadium har vist overfor den, hvad der ganske vist har haft betydelig Indflydelse paa, at de Koncessionshavende ere gaaede ind paa at bygge en Bro, som er mere bekvem, end hvad man egentlig fra Først af havde tænkt sig.

G. Petersen: Den ærede Minister talte flere Gange om den Lovvillie, som et tidligere Udvalg havde vist mod et lignende Forslag, idet det havde stillet sig velvilligt med Hensyn til Indrømmelse af forhøiet Rentegaranti. Jeg tror nu ikke, at den høitærede Minister ser Sagen fuldkommen saaledes, som den i Virkeligheden stillede sig den Gang, den var for i Udvalget, og dette er naturligt, idet den høitærede Minister den Gang ikke repræsenterede Indenrigsministeriet. Jeg skal tillade mig kortelig at oplyse, hvorledes Forholdet var. Den daværende Minister interesserede sig i meget høi Grad for en Dampfærgeforbindelse mellem Gjesfer og Warnemünde, idet han havde det

Saab derved ikke alene at kunne skabe en lidlig Trafik mellem Danmark og Lybssland, men at Varetrafikken og Persontrafikken fra en stor Del af Sverig vilde gaa igjennem Danmark ad denne Vej, idet man haabede paa en Dampfærgeforbindelse mellem Sverig og Kjøbenhavn, en Dampfærgeforbindelse mellem Verne og endelig en Dampfærgeforbindelse fra Gjesfer til Warnemünde. Det lolland-falsterste Jernbaneselskab havde faaet Ret til enten at benytte Christian den Niendes Bro eller at bygge en selvstændig Bro. Rantsraadet stillede den Fordring til Selskabet, at, saafremt der blev en saadan gennemgaaende Forbindelse, skulde Selskabet bygge en selvstændig Bro; indtil videre maatte det benytte en Del af den Bro, som allerede var tilstede. Man frygtede naturligvis for at se en Modstand hos det lolland-falsterste Jernbaneselskab mod Gjesferbanen. Udvalget blev bekendt med disse forskjellige Forhold, og Udvalget stillede da som en Slags Præmie for en eventuel Gjesferbane, at den Rentegaranti, som var tilstaaet Selskabet, maatte forøges med 120,000 Rd.; altsaa nu 240,000 Kr.; men medens Indenrigsministeren i sit Forslag ikke havde stillet nogen Betingelse for dette, undtagen — saa vidt jeg erindrer — at Banen var paabegyndt, stillede hele Udvalget den Bestemmelse, at den omhandlede Jernbane fra Nykjøbing paa Falster tilligemed et Havneanlæg ved Banens sydlige Endepunkt skulde være paabegyndt, før der kunde være Tale om, at man vilde give en saadan Rentegaranti. Det var en udtrykkelig Bestemmelse i Udvalget, at først maatte Gjesferbanen og Havneanlægget være paabegyndt, før man vilde give det lolland-falsterste Jernbaneselskab den ønskede forøgede Rentegaranti. Den høitærede Minister vil saaledes se, at man ikke stillede sig saa overordentlig velvillig overfor Selskabet for Selskabets egen Skyld, eller fordi det skulde bygge en selvstændig Bro, men fordi man derved haabede at faae Gjesferbanen og et Havneanlæg paa Sydspidsen af Falster. Det er saaledes mindre korrekt, naar den høitærede Minister flere Gange har yttret sig om, at man efter de Udtalelser, der vare faldne, og efter det daværende Udvalgs Stilling maatte være temmelig forvisset om, at man vilde stille sig velvillig til en saadan Forøgelse. Der er efter min Mening aldeles ingen Grund til at slutte sig til det nærværende Lovforslag, og der er ingenjomhelst Grund til at gaa ind paa en større Rentegaranti. Der har gennem de Udvalg, som have været nedsatte, ikke nogen sinde været stillet det lolland-falsterste Selskab